

عنوان مقاله:

(Intrauterine Device (IUD) removal, cause, survival, Iran)

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 23، شماره 106 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده‌گان:

ندا ایزدی

فرید نجفی

یحیی سلیمی

میترادربندی

نسرين محمدی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: یکی از روش‌های مدرن پیشگیری از بارداری، Intrauterine device (IUD) است و یکی از مضلات موجود در استفاده از این روش، خارج کردن زودتر از موعده آن است. این مطالعه با هدف تعیین علل عدم تداوم و میزان بقای یک ساله IUD در زنان شهر کرمانشاه صورت گرفت. مواد و روش‌ها: در این مطالعه هم گروهی، اطلاعات از بین افرادی که گذاشته بودند و با استفاده از پرسشنامه ای حاوی مشخصات دموگرافیک و متغیرهای مربوط به IUD جمع آوری شد. افراد به مدت یک سال و یا تا زمان خروج، پیگیری شدند. سپس داده‌ها کدبندی و به نرم افزار Stata وارد شد و با استفاده از رگرسیون Cox مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت تعیین میزان تداوم IUD از روش Kaplan-Meier استفاده شد. یافته‌ها: میانگین سنی ۲۷۴ زن مورد مطالعه $2/28 \pm 2/6$ سال بود. ۱۵ درصد از زنان، IUD خود را خارج کردند که بیشترین علت خروج، مربوط به خونریزی و دفع خودبه خودی بود. بیشترین میزان خروج (۶/۷۵ درصد) در ۶ ماه اول اتفاق افتاده بود. همچنین میانگین مدت استفاده در کسانی که خروج داشتند، $2/4 \pm 8/3$ ماه بود. ارتباط معنی داری بین خروج IUD و استفاده قبلي از آن مشاهده شد؛ به طوری که نسبت خطر در کسانی که سابقه IUD نداشتند، بیشتر از کسانی بود که سابقه استفاده از IUD داشتند ($P = 0.04/0$). بقای ۶ ماهه IUD در این مطالعه، $7/88$ درصد و بقای یک ساله ۸۵ درصد به دست آمد. استنتاج: نتایج نشان می‌دهد که خونریزی و دفع خودبه خودی، از علل عدمه قطع این روش می‌باشد، بنابراین لازم است جهت کاهش میزان خروج و افزایش زمان حفظ IUD تدبیری اندیشه‌یده شود.

کلمات کلیدی:

خروج IUD, Intrauterine device (IUD) removal, cause, survival, Iran

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790634>